

Saga frá Færeymum

Kjallari

Björvaldur
Gylfason

Dað var 14. september 1946, röskum tveim árum eftir lýðveldistofnunina á Þingvöllum, að haldin var þjóðaratkvæðagreiðsla í Færeymum um sjálftæði eyjanna. Í reyndinni snerist þjóðaratkvæðagreiðslum um stofnun lýðveldis í Færeymum að íslenskri fyrirmynnd. Úrlitun urðu þau, að 50,74% kjósenda greiddu atkvæði með sjálftæði Færeya, en 49,26% greiddu atkvæði gegn sjálftæði.

Færeyska lögþingið virti úrslit þjóðaratkvæðagreiðslumálar. Færeysar lýstu yfir sjálftæði fjórum dögum síðar, 18. september 1946. Það var stóri dagur í sögu landsins.

EKKI voru þó allir sáttir. Sambandsmenn, sem urðu undir í þjóðaratkvæðagreiðslumálinu, héldu því fram, að ekki þyrfi að virða úrslit þjóðaratkvæðagreiðslumálar. Þeir bárn m.a. því við, að auðir og ógildir seðlar voru 4% af heldinni. Þeir sögðu: 48,7% sögðu já, 47,2% sögðu nei, og 4,1% sátu hjá. Þeir eignuðu sér auðu seðlana.

Margir Færeyingar telja, að sambandsmenn hafi sent fulltrúa til Kaupmannahafnar til að biðja Kristján tilunda Danakonung að grippa í taumana og taka ráðin af þjóðinni. Sem sagt: landráð.

Það, sem gerðist næst, var petta.

Danska stjórin ogilti sjálftæðislyfinguna 20. september. Kóngurinn leysti upp lögþingið í Dórhöfn 24. september. Kosíð var að nýju til lögþingsins 8. nóvember, og fengu þá þeir flokkar sem adhylltust sjálftæði 5.396 atkvæði, en flokkar gegn sjálftæði, þar að meðal Sambandsflokkurinn, fengu 7.488 atkvæði.

Danir veittu Færeymum heimastjórn 30. mars 1948. Fullt sjálftæði, sem Færeyingar kusu sér 14. september 1946, er ekki enn í sjónmáli 67 árum síðar. Svíkin drógu dilk á eftir sér.

Sagan endurtekur sig

Fyrir rökum 20 árum hrundi færeyskt efnahagslíf svipuðum ástæðum

Hrunverjar firra sig ábyrgð á verkum sínum, þótt sekt þeirra blasi við öllu sjáandni fólk og sé skjalfest í skýrslu RNA.

og hér heima 2008. Ein höfuðatæða hrunins í báðum löndum var spillring, sem birtist m.a. í kaefandi faðmlagi stjórmála og viðskipta svo sem lýst er í skýrslu rannsóknarnefndar Alþingis (RNA) 2010. Líkt og á Íslandi varð hrunið Færeyingum hvatning til að huga að nýrri og betri stjórnskipan. Í Færeymum var farin sú leið, sem lengst af var reynd á Íslandi, að fela stjórmálamónum og sérfræðingum á þeirra vegum að semja nýja stjórnarskrá. Verkinu miðaði haeft af ýmsum ástæðum, en ný stjórnarskrá leit dagsins ljós 2009. Í henni er m.a. prýði-

legt auðlindaákvæði, sem er efnislega samhljóða auðlindaákvæðinu í stjórnarskráfrumvarpi stjórnlagrás - ákvæðinu, sem 83% kjósenda lýstu stuðningi við í þjóðaratkvæðagreiðslunni 20. október.

Færeyska lögþingið hefur nú prefad um nýju stjórnarskrána í nokkrar ár. Lögþingsmónum hefur reynzt ófaert að koma málunum áleioðis og leggja stjórnarskráfrumvarpi sitt í dómi þjóðarinnar. Þeir lofudu þjóðaratkvæðagreiðslu um frumvæpið, en þeir hafa ekki enn efnit heitið. Ásamt útvegsmónum standa í vegi nýrrar stjórnarskrá í Færeymum þau stjórmálaöfl, sem báru höfuðábyrgð á efna-hagshruninu 1989-94. Þessi öfl sýja sér hagi í að standa gegn nýrri stjórnarskrá m.a. vegna þess, að í samþykkt hennar fælist viðburkenning á ábyrgð þeirra á hruninu. Í Færeymum gekkst enginn við ábyrgð á hruninu 1989-94 ekki frekar en hér heima 2008. Við bætist andstaða dönsku ríkisstjórnarinnar gegn

frumvarpinu, en danska stjórin telur það ekki samrýmast óbreytri stóðu Færeya innan danska konungdaemisins. Þeir mótbáru aett samt að vera auðveld að maeta með einni nýrri málsgrein í frumvarpinu.

Við bjóðum betur

Reynsla Færeya bregður kunnuglegri birtu á stjórmálaástandið hér heima. Hrunverjar firra sig ábyrgð á verkum sínum, þótt sekt þeirra blasi við öllu sjáandni fólk og sé skjalfest í skýrslu RNA. Þeir standa í vegi fyrir umbótum, hvort heldur nýrri stjórnarskrá, nýrri lagasetningu eða betri framkvæmd gildandi laga. Andstaða hrunverja gegn umbótum stafar af því, að umbaeturmar fælu í sér viðurkenningu á brestunum, sem þeir bera ábyrgð á og urðu báðum löndum að falli. Þess vegna þumbaði gömlu flokkarnir við. Þess vegna m.a. bjóður Lýðraðisvaktin fram krafta sína. Við bjóðum betur.